

Aleksis K

Synkkä päivä

Se oli synkkä päivä, viime keskiviikko, tammikuun 31. Juuri silloin siirrettiin Suomeen kaikki ne jonot, jotka jäivät tähteeksi eurokommunismin konkurssista. Silloin pankki antoi ja verotoimisto otti rahaa kuin viimeistä päivää.

Ensin siis piti jonottaa pankkiin. Sitten rahan kanssa piti jonottaa toiseen, kolmanteen ja neljänteen pankkiin. Sen jälkeen jonotettiin taas siihen ensimmäiseen pankkiin, mutta toiseen jonoon, jotta sai maksetusta lainasta kuitenkin, jota pankki ei suostunut palauttamaan muuten kuin maksua vastaan tai aseella uhaten. Eipä tietenkään, koska eihän palvelu pankeille kuulu niin kauan kuin purjehtimista riittää.

Verotoimistosta oli pitänyt hakea toissapäivänä vuorolappu, jolla pääsi eilen jonottamaan. Sinne piti päästä sen vuoksi, että verohenkilö oli kiusallaan merkinnyt verokorttiin puolet vähennyksistä väärin ja loput päin seiniä, koska hän käyttää Kekkonen hallituksen aikaisia tietoja, vaikka meillä on jo Holkeri loppuillaan.

Onneksi tämä Holkerin hallitus on yksinkertaistanut verotusta sen verran, että verottaja pystyy väärentämään vain sata prosenttia vähennyksistä, eikä kolmeasataa, mitä verotuskäytännössä yleisesti pidetään kohtuullisena lukuna. Toinen hyvä puoli on se, ettei verottaja ole vielä huomannut periä asiakkailta palvelumaksua tuntitaksalla kolmen päivän jonotuksesta.

Siis nyt oltiin menossa toistamiseen verohenkilön luokse. Ensimmäinen kerta ei tuottanut tulosta,

koska verohenkilön mielestä olisi pitänyt olla mukana se paperi joka oli pitänyt olla mukana myös viime vuoden veroilmoituksessa joka oli pitänyt juuri jättää isoon häkkiin josta sitä ei tietysti enää löytyisi.

Tällä kerralla verohenkilö kyllä hyväksyi yhden paperikopion, mutta havaitsikin, että nyt puuttuu toinen paperi, jota eilispäiväinen verohenkilö ei ollut kaivannut lainkaan, koskapa hän sai näppärästi samat tiedot tietokoneestaan. Vaan ilmeisesti näillä verohenkilöillä on sellainen työnjako että yksi osaa lukea vain paperia ja toinen vain tietokonetta. Jännä nähdä, mitä muut osaavat, koskapa niitä näkyy olevan vielä joku-
nen jäljellä.

Siinä vaiheessa tuli mieleen, kuinka väärin on, että pankit ovat kiinni, mutta verotoimistot auki, kunnes kadulle lähtiessä paljastui, että kyllä valtion väkikin vielä hoitaa osansa työsuluista. Työsulku oli sitä, että postimiehet olivat sulkeneet liikenteen siirtämällä miljoonaaviittatoista pakettia poikittain keskellä yksisuuntaista katua seisovaan autoon sillä tavalla että yksi silmin havaittavasti liikkui ja viisi soitti suutaan ohikulkijoille, jotka eivät sellaisia olleet kuin eivät päässeet ohi.

Loppupäivä menikin sitten iloisemmin. Autonkumi puhkesi. Telkkari hajosi. Pesukone valui lattialle. Tiiliskivi putosi päähän. Ostin lipun Romaniaan. Siellä ne tappavat kerralla eivätkä nitkuttamalla.